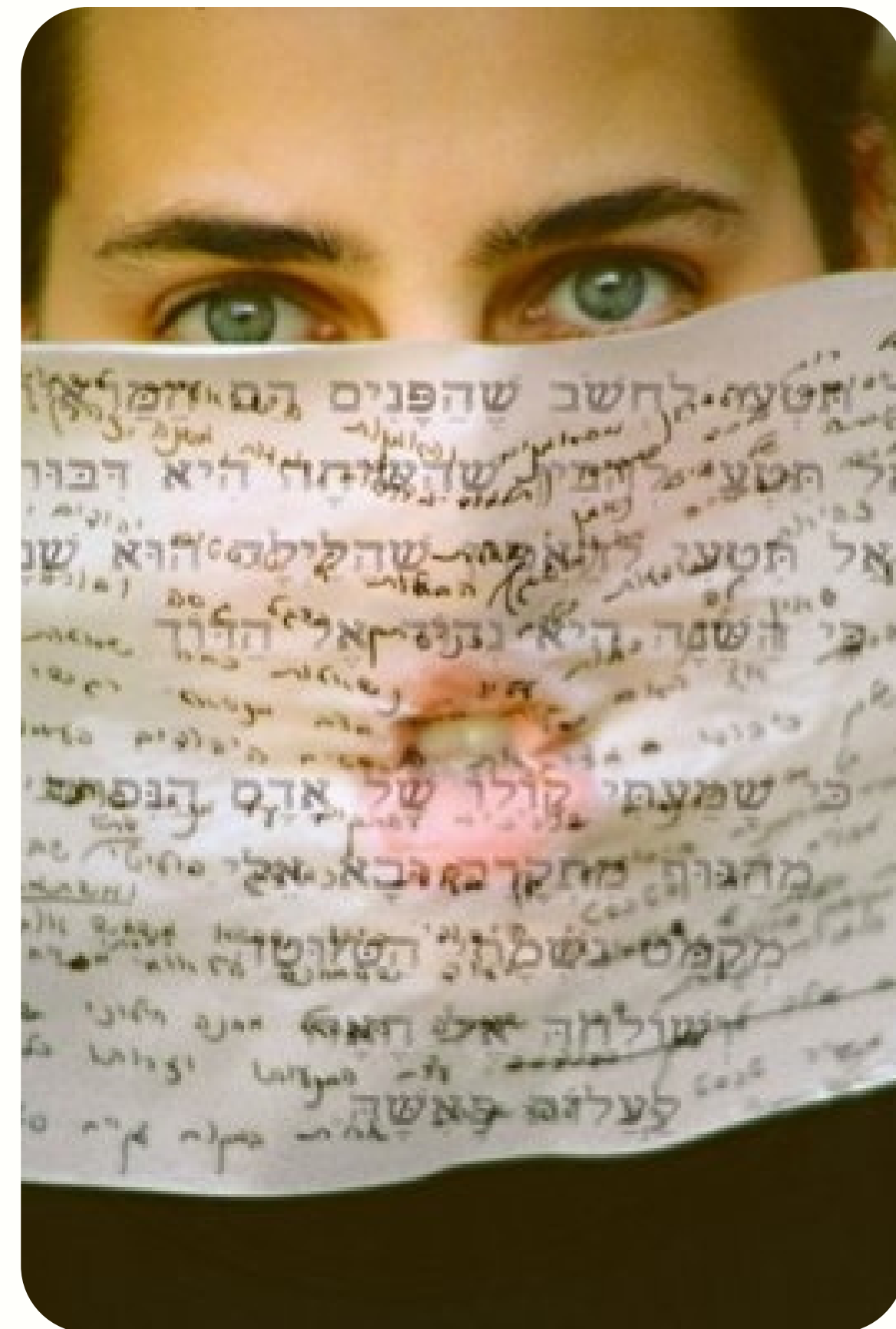

צילום וחדאה

נעמה כהן אשכנזי >

01

נחמה גולן

צילום תיעודי – חברתי

צילום תיעודי קלאסי

- צילום "אותנטי" - לא מבויים.
- ללא התערבות בסיטואציה.
- בלי שינויי עריכה גדולים - לא הוסיפו או מחקו משהו בתמונה.
- מה שמופיע בצילום בוודאות קרה - הצילום הוא (כביכול) אנלוג למציאות.
- הצלמת הוא המתווך ומי שמספר את הסיפור (ומי שיקצור את הפירות).

צילום חברתי

- יכול להיות מבויים.
- יכול להתערב בסיטואציה ולשנות את מהלכה.
- לא מחוייב ל'אמת הצילומית' - לא בהכרח מתעד.
- לעיתים הצלמת מתווך את הפרויקט ולעיתים חברי הקהילה עצמה.

הצילום החברתי המסורתי "משתמש" בכלים התיעודיים אודות תחושת האמת שהצילום מייצר כדי לספר את הסיפור שלו.

פעמים רבות עמדתם האישית של הצלמת לא נלקחים בחשבון בקריאת העבודה.

צילום בעת מחאה

מאיפה הכל התחיל

רפסודת המדוזה
תאודור ז'ריקו 1818-9

החירות מובילה את העם
אז'ן דלקרואה 1830

רוג'ר פנטון

מלחמת קרים 1830

David Seymour Members of the group 'Mars' atop a small chapel in the Père Lachaise cemetery during a demonstration in memory of those who were killed in the 1871 Paris Commune. From left: Charles Dinerstein, Simon Lichtenstein, Sarah Rochvarger, Francis Lemarque, Henri Fush and Michel Rochvarger. Paris, France.

May, 1934. © David Seymour | Magnum Photos

Bruce Davidson Arrest of a demonstrator. "Damn the Defiant!" Birmingham, Alabama, USA. 1963.

© Bruce Davidson | Magnum Photo

Ian Berry A protest demonstration by students from Witwatersand University.
Witwatersand. South Africa. 1961. © Ian Berry | Magnum Photos

Bruno Barbey Students hurling projectiles against the police. 6th arrondissement. Boulevard Saint Germain. Paris, France. May 6th 1968. © Bruno Barbey | Magnum Photos

Stuart Franklin 'The Tank Man' stopping the column of T59 tanks. Tien An Men Square, Beijing, China.
4th June 1989. © Stuart Franklin | Magnum Photo

PHOTOGRAPH BY **DAI SUGANO**, (2020) MEDIANEWS GROUP/THE MERCURY NEWS/GETTY

פינוי עמונה - עודד בליטאי (2006) צילום: אי-פי
זכה בפרס פוליצר על הצילום

סיכום ביניים

התנגדות

שפה חזותית

אובייקטיבי /
סובייקטיבי

הזדהות - הקשר

מאפיינים נוספים

אניסה אשקר

"אני לא מציגה עבודה אם אין בה
את הקול שלי. היצירה ואני –
אחת, היצירה מדברת ערבית"

אניסה אשקר, ילידת עכו, חיה ועובדת בעכו ובתל
אביב-יפו. בוגרת המדרשה לאמנות בית ברל
(2004), זוכת פרס שרת התרבות 2015 ופרס
לנדאו 2016. הציגה בתערוכות רבות בארץ
ובעולם, ביניהם במוזיאון הרצליה לאמנות
(2015), מוזיאון חיפה לאמנות (2014), פסטיבל
FIGYRES INTERNATIONAL, ספרד (2011), בית
האמנים תל אביב (2008), MOCAP המוזיאון
לאמנות עכשווית בקרקוב, פולין (2006),
ופסטיבל עכו (2004).

על השימוש בטקסט ובמסר הכתוב בו אומרת
אניסה: **לכל מילה וכתובת יש משמעות.** גם
הכתובת של היום NOTHING נובעת מהרצון שלי
להתרוקן מעומס רגשי פנימי וחיצוני. אני בן אדם
שנותן הרבה מקום לרגש, פועל על פי הרגש לטוב
ולרע, החודש היה עמוס, ורציתי להתרוקן. קודם
אני צריכה להרגיש ואז לבטא את החוויה, לנסות
להבין אותה, לפענח את ההשראות וההשפעות.
אם אני לא מתרגשת מהיצירה, לא אעשה אותה."

בואו נסכם

לרוב מבטא עמדה
אישית של היוצר.ת

צילום מחאה יכול
להתבטא בצורות
שונות ומאוד מגוונות

יכולתו להשפיע על
הצופים בו תלויה
בגורמים רבים

לעיתים צילום מחאה
יהפוך לצילום איקוני
רב השפעה

בעל בסיס אומנותי
רחב ומשמעותי